

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelijcke En Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Shertogenbosch, 1627

Tot de H. Moeder Godts/ staende onder het Cruyps. Op de voor gaende
wijse.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55083)

Die ons nu open staet:
D'krups dat heeft dooz-schoten/
Ghemozfelt 't Serpent quaet:
Dooz u ons Coe-verlaet
Hebben wy vol pardoen/
Van al onse misdaed'.
Wat kond' ghy ons meer doen?
Dooz u/ Ec.

Dmoeten wy lof spreken
Met een danckbarigh woordt:
Wy baten vol ghebezeken:
O Jesu ons aenhoordt/
Al komt het traghe voort.
Nenmerckt onse flauwighepdt/
Dooz uw' graci' ons spoozt
Ter deughd in eeuwighhepdt.
Al komt/ Ec.

Tot de Moeder Godts /
staende onder het Crups.

Op de voor gaende vvijsse.

Het stontt een Moeder reene
Hebens dat krupten houdt/
Seer dyckelijck in weenen/

In liefde niet verkoudt/
 Met pijn menighfoudt
 Sagh sy haer Soon eerbaer
 Hanghen als puer reyn goudt
 In 't vper des lydens swaer.

Met/Et.

Wiens mede-lydend' herte
 't Sweerdt druckelijck dooz-sneedt.
 Och hoe was dat in smerte/
 Bedrukt/benoutwt/ besweet.
 Wanneer soo grooten leedt
 Haer Soon ghebenedijdt
 Wierdt aen-ghedaen/seer wreedt:
 Dooz haer noyt droeber tijdt.

Wanneer/Et.

Wie isser toch op aerden
 Die niet bedroefd soud' zyn/
 Dat sy sagh vol mee-waerden
 Des Heeren Moeder sijn
 In sulck een sware pijn?
 Wien soud' het deeren niet/
 Die sagh op elck termijn
 Haer lyden en verdriet?

In sulck/ Et.

Om die schuldt en misdaden.
 Van al sijn volck onbzoet/
 Sagh sy met druck beladen.
 Van hoofde tot den voet

Jesum

Jesum/dooz-wondt/bebloedt:
Sp sagh in 's drucks' fozeest
Sterben haer Doone soet/
Als hy gaf sijnen Geest.

Jesum/Ge

Maria schoon fontepne/
Bloepdt in mijns zielen mondt
Met sulcken liefde repne/
Dat ick magh oock terstondt
Smaken in 's hertsen grondt
Dit lijdens waer en gru:
Op dat ick soo dooz-wondt
Magh weenen hier met u.

Smaken/Ge

Doet toch mijn herte branden
Tot Godt nacht ende dagh/
Bindt met der liefden banden
In 't hert al sijn verdragh/
Dat ick behaghen magh
Hem soo dooz-wondt vooz my:
Sijn pijnne met beklagh
In my bedeeldt toch ghy.

Dat ick/Ge

Beweeght mijn herte binnen
Soo langh' ick leve kranck/
Om met u te versinnen
Des Cruycken lijdens strangh'.
't Is doch al mijn verlangh' /

Met een druckigh vermaen
 Met u nemen den gangh/
 Om nebens 't Crups te staen.

't Is doch/ &c.

Der Maeghden Maeghd verheben/
 Doet my hier Christus doodt/
 Sijn passie/ bitter leven/
 Draghen in 't herte bloodt :
 't Zp in vzeughd oft' in noodt/
 Dooz een liefd' onbedleckt/
 Ghedencken al d'aenstoot
 Van Godt en mensch perfect.

't Zp/ &c.

Maecht my dooz u toech vperigh/
 Maegh- Moeder excellent :
 Bevrydt my van 't dangierigh
 Vper/en 't eeuwich toziment.
 In mijnen lesten endt
 Met Christus Crupce schoon
 Weest my (bid ick) omtrent/
 En voerdt na 's Hemels thzoon.
 In mijnen/ &c.

